

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 729/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ул. ... бр. .../.../..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ... против тужених Компаније „International CG“ ДП - у стечају из Новог Београда, чији је пуномоћник Немања Теодоровић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, као правног следбеника Агенције за приватизацију Републике Србије из Београда и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужиоци су поднели тужбу ради наплате новчане накнаде за остварени радни стаж пред Првим основним судом у Београду. Одлучујући по жалби тужилаца, донето је решење Гж 1 7295/2013 од 19.02.2014. године којим је укинута пресуда Првог основног суда у Београду П1 13552/2010 од 12.09.2012. године и предмет упућен Трећем основном суду у Београду.

Трећи основни суд у Београду се решењем П1 315/2014 од 22.01.2015. године огласио стварно ненадлежним и након правноснажности решења спис предмета је достављен Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Решавајући о сукобу надлежности, Врховни касациони суд је донео решење Р1 235/2015 од 19.03.2014. године, којим је за поступање у овом предмету одређен Трећи основни суд у Београду као стварно надлежан за поступање, према тадашњем стању у списима предмета у односу на странке и основ спора.

Трећи основни суд у Београду је решењем П1 896/15 од 22.12.2015. године прекинуо поступак, огласио се стварно ненадлежним и списе предмета доставио Привредном суду у Београду, имајући у виду да је над туженима Компанијом

„International CG“ ДП из Београда и Компанијом „Generalexport“ ДП из Београда отворен поступак стечаја.

Како су тужиоци предложили наставак поступка, Трећи основни суд у Београду је решењем П1 202/18 од 12.10.2018. године наставио поступак, огласио се стварно ненедлежним за поступање у овој правној ствари и предмет доставио на поступање Привредном суду у Београду.

Тужиоци су поднеском од 09.06.2020. године повукли тужбу у односу на тужену Компанију „Generalexport“ ДП, те је Привредни суд у Београду донео решење П 3800/19 од 14.09.2020. године којим је и констатовао повлачење тужбе у односу на друготуженог. Привредни суд у Београду је решењем П 3800/2019 од 29.10.2020. године раздвојио парнични поступак у односу на овде тужене Агенцију за вођење спорова и Републику Србију. Истим решењем дат је налог писарници овог суда да предметно решење спроведе и да предмету додели нови број. Предметни поступак је заведен под бројем П 5863/2020.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност у односу на овде тужене Агенцију за вођење спорова и Републику Србију и дописом П 5863/20 од 30.10.2020. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС" бр. 116/08...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 25 став 1 тачка 1 и 3 Закона о уређењу судова је прописано да привредни суд суди споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, као и у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности.

У конкретном случају је реч о спору између физичких лица и правних лица Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије. Предмет тужбеног захтева је новчано потраживање које се односи на накнаду штете због кашњења у исплати накнаде за остварени радни стаж.

Из наведеног произилази да се у конкретном случају не ради о спору везаном за сам поступак приватизације, већ за потраживање које за свој основ има радни однос, па у том смислу не постоје услови за заснивање стварне надлежности привредног суда у односу на тужене Агенцију за вођење спорова и Републику Србију, у односу на које је раздвојен поступак, у смислу члана 25 став 1 тачка 1 и 3 Закона о уређењу судова, већ је за поступање у односу на наведене тужене надлежан Трећи основни суд у Београду у смислу члана 22 став 2 и 3 Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић